

Jaktfjäders Cujo SE J(LÖ)CH SE J(VLÖ)CH FI JCH SE16119/2012

Då Jaktfjäders Cujo till min stora lycka blivit utsedd till årets Storstoviltlaika har jag blivit ombedd att skriva några ord om honom. Jaktfjäders Cujo (Pricken) är min andra hund som blivit utsedd till årets storstoviltlaika (förra var Bjärvarnas Elsa).

Cujos mormor är Orismalaikan Katja som jag importerade från Finland för att få en tik som inte var släckt med mina ursprungliga "Skrockens" linjer. Katja blev champion på älg och jag lyckades skjuta 3 björnar för henne. Katja blev parad med Johan Hellmans NORD J(LÖ)CH SE UCH Vindelfjällens Jorbo och en av valparna blev NO J(L)CH SE J(LÖ)CH Skrockens Knalla som Johan behöll som parningsvalp. Knalla utvecklades förutom som älghund även till en duktig björnhund och när Johan parade Knalla med Fi Jch Papinpuron Retu som även han ska varit en bra björnhund fick jag köpa en valp därifrån, Jaktfjäders Cujo.

När jag kom till Johan för att hämta Cujo slogs jag av han var dubbelt så stor som de andra valparna, tanken var nog att jag köpt en jättehund. Med facit i hand så blev det inte så, jag skulle säga att Cujo är av medelstorlek.

Första hösten i skogen så blev det 2 älgar skjutna för Cujo en skadeskjuten ko som jag sköt på ståndsfall, då fick han jaga tillsammans med Bjärvarnas Elsa. Den andra blev skjuten i pass och då vände Cujo strax innan han kom fram till älgen. Ingen lysande start det enda som stod ut var söket som var självständigt och han gick ut uppemot en kilometer.

Andra säsongen började med att vi gjorde ett besök på Fredsskogs vildsvinshägn på sommaren. Då nybörjarhägnet var upptaget så gick jag in i ett hägn med lite äldre galtar och efter ett tag så hittade vi igen en av dom. Nu blev Cujo som förhäxad inte en chans att kalla av honom, men efter fyra timmar så tröttnade han och gick att kopplas. Andra dagens släpp började med att vi fick syn på en större sten som jag trodde och Cujo sprang över den i söket och då reste sig en annan galt än den vi haft dagen före. Galten manövrerade in Cujo mot ett tätt sly och sedan körde han över honom. Cujo skrek i panik och jag tänkte att det var den grishunden. När sedan galten backade lite så reste sig Cujo och till min stora förvåning så fortsatte han dansa runt galten som backade in i en liten grantätning fortfarande mycket aggressiv mot hunden och även mot mig när jag försökte smyga in för att ta kort. Jag lämnade hägnet då det kändes osäkert att vara kvar där inne, Cujo blev kvar där i fyra timmar till.

På hösten utvecklades han som älghund och fick lite sämre sök men å andra sidan så hittade han älg hela tiden istället för att springa tom ibland. Farten i söket var dock imponerande med 12-14 km i timmen i snitt. Senare på säsongen så fick jag chansen att släppa på frilevande Vildsvin och första släppet resulterade i en 50 kilos gris på ståndsfall. Efter några skengrisar så blev det en äldre galt på ståndsfall. Några fler vildsvin har det inte skjutits för honom

Jag har varit två gånger till Junselse Björnpark med Cujo och testat, dock utan några lysande resultat. Han har sett en frilevande björn en gång på vägen upp till Junsele och då var han het och skulle efter då han var i band, vad som hänt om jag släpp loss honom är dock svårt att veta☺.

Numerä är han fullt fungerande älghund med största förtjänsten att ställa älgarna samt en otrolig fysik. Svensk och Finsk Jaktchampion på älg samt Svensk jaktchampion på Vildsvin. Ståndtiderna på älg ligger på 4-6 timmar och på vildsvin på 7-12 timmar

Cujo är en otroligt snäll hund, slåss inte med andra hanhundar ens om han blir provocerad och biter inte i levande oskadat vilt. Lydnaden är dock av det sämre slaget det går jättebra i koppel men när jag släpper honom så kopplar han bort all lydnad som finns oftast, vi hoppas på en bättring där.

Jag har nu en tikvalp (Skrockens Jonna) efter Svensk jakt o utställningschampion Skrockens Donna och Jaktfjäders Cujo som förhoppningsvis ska visa framfötterna i höst

Torbjörn Andersson

Skrockens Kennel

